

MINDENT ITT HAGYUNK!

Pecznyík Pál

Mezítelen csecsemőként
láttuk meg a napvilágot,
drága szülők hű szívére
helyezett Isten az áldott.
Gyermekévek elsuhantak,
érett felnöttekké váltunk,
gyűjtött vagyon igazolja,
tétlenül: soha nem álltunk.
Ám hamar megfeledkeztünk
Atyánkról, ki éltet minket,
számunkra egy volt a fontos,
szébbé tenni életünket.
Vasárnap – csak megszokásból –
látogattuk a templomot,
testnek éltünk s így az Ige,
lelkünkben nem hagyott nyomot.
Évtizedek jöttek, mentek,
mi meg lassan öregedtünk,
évek során, az élet is
megváltozott, körülöttünk.
Csak két dolog nem változott,
a születés, a meghalás,
balgán hittük – mint legtöbben –
a temető, végállomás.

De - bűn miatt - minden ember,
találkozik a halállal,
címre, rangra, ő mit sem ad,
végez koldussal, királlyal.
Vagyongyűjtők, miért vagyunk?
Halállal mindent itt hagyunk?!
Kislány: a játék babáját,
király: fényes koronáját.
Porból való test itt marad,
de a lelkünk tovább halad,
s az örökkévalóságban,
élünk örök új ruhában.
Úr Jézussal örök fényben,
Jézus nélkül, örök éjben!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. VIII. 7.